

Til Uskedal Musikklag på 15 års dagen laurdag 1 desember 1951

Vel møtt! Og til lukka med dagen i dag
me helsar Uskedals-musikk-lag.

Til lukka de som bar tanken fram
i dag de haustar alt anna enn skam
eit storverk var det beint de gjorde,
og de skal reknast av bygdi sine store.

Til lukka de som frå fyrste dag
trufast hev spela i dette lag,
og trauste de enno i laget sit
og lærer dei unge med age og vit.

Til lukka og de som for styret stod
og såg at alt gjekk med fred og ro,
at arbeid og samspelet vel gjekk saman
so øvingane vart hugnad og gaman.

Til lukka og de som gale spådde,
det var vel at dykkar tanke-gong ikkje råde
de meinte me sette alt yver styr,
men i fred fekk de hava bå gard og kyr.

For 15 år sidan so det bar til
at eit musikk-lag i bygdi dei skipa vil.
Horni dei kjøpte frå Halsnøy so fager
dei hadde kanskje sett sine beste dagar

Men meistarar ve ingen som bruka dei sku
dei skulle læra spela, med von og tru.
10 mann dei var som i laget var
men no dei vanta ein dugande kar.

Aa læra dei notar og mykje sligt
og taktstokken svinga med kraft og vigt.
- I Rosendal veit me der hev dei alt,
der hadde dei mannen som her det galt

Klette han heite, og viljug han var,
og hjelpa oss, gjorde den staute kar.
Og at me frå starten so vel kom i gang
var just at me fekk ein fagmann av rang.

So lærde me spela og alt var vel,

me tok vår upp-gåva med liv og med sjel.
Når nokon reiste og burt laut fara
var alltid andre som med vilde vera.

Edvard var styrar i mange år,
men so drog han til Stord dit alle for.
So kom Abel Haugland, ein dugande kar
hev gode arv, frå sin staute far.

Då Abel reiste, tok faren fat,
og lærar Haugland var aldri lat.
Til øvingane han møtte mang ein gang
um veret var ruskut og vegen lang.

Eit tri-fall hurra! skal i dag han hava
for åri han trufast med oss kava.

Frå bygde-folket av alle stender,
frå alle heimar og alle grender
ei takk so varm me laget sender.

Frå våren då lauvet sprett i lid,
de spelar for oss kvar høgtids-tid.
Og jol-aftan, gjestar de alle grender
og jole-tonar oss alle sender.

Engel Stensletten

Til

Utkudals Musikklag 100 15-års dagen
Lørdag 1 desember 1951

Vil nøst! Og til lukka med dagen i dag
me hilsar Utkudals-musikk-lag.
Til lukka de som bar bænken fram
i drog de chæntar alt anna enn skam
eit stamert var det beint de gjorde,
og de skal reknast av bygdi sine store.
Til lukka de som frå fyrste slag
trufast ho spela i dette lag,
og trærte de enno i laget ast
og lærer dei unge med age og vit.
Til lukka og de som for fyrst skad
og såg at all gjekk med fred og ro,
at arbeid og ~~and~~ ^{somspillet} vil gjekk saman
so ævisgane vart hignad og goman.
Til lukka og de som gale aplodde,
det var vil at dykkar sanke-gang ikkje råde
de meinte me sette all yver skyr,
men i fred fekk de kava bægard og skyr.
For 15 år sidan so det bar til
at eit musikk-lag i bygdi dei skipa vil.
Stomi dei kjøpte frå Holmøy so fager
dei hadde kærje seth sine beste dagar
blu meistarar var ingu som brukt dei skid
dei skulde lara spela, med van og stui.
10 manne dei var som i laget var
men no dei vanka sin diegande bar.

að tala dui nokar og mykje stígh
 og takstakken svinga med kraft og vigh.
 Í Þorsdal veit me der hev dui alt,
 der haddt dui og mannen sam her det gal.
 Klitte han hikke, og vitjög han var.
 og hjelpa oss, gjørde dui stautte kar.

Og at me frá skurken so vel kann i gam,
 var jurt at ~~me~~ fukk ein jagmann av rann,
 so lærde me spela og alt var vel,
 me tok var upp-gáva med liv og medjé.
 Nár nokan reist og birt skúth fura
 var alltid andri sam med vilde vera.

Edvard var styrar i mange ár,
 men so drog hann til Stord dít alle jar.
 So kann Abel Flaugland, ein dígunde kar
 hev gade um, frá sin stautte jar.

Dá Abel reiste, tok faren fat,
 og lærar Flaugland var aldri lat.

Til árnegane hann krötte mang ein gang
 um vret var mistúth og negen lang.

Eit tri-fall húrta! skal i log hann thur
 for ári hann prúfast med ast þava.

Frá bygge-folket av alle sender,
 frá alle kinnar og alle grender

si takk so varin me laget sender,
 Frá vören dá lántet sprett i lid,

de spellar far ass þvar hágtids-tid.
 Og gal. aftan, gjeitar de alle grender

og jall-þanar ass alle sender.